

Αθήνα 4/10/2000

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Καλή η διαφήμιση, αλλά χρειάζεται και λίγο ήθος!

Στον τέταρτο χρόνο λειτουργίας του «Το Τρένο στο Ρουφ» η «προχωρημένη» αμαξοστοιχία-θέατρο με δύο πολύ επιτυχημένες παραστάσεις («Λαχτάρα για κεράσια», «Η κυρία εξαφανίζεται») κατάφερε όχι μόνο να κερδίσει την προτίμηση των θεατών στις θεατρικές διαδρομές του, αλλά και να αναδείξει με την παρουσία του την υποβαθμισμένη έως τώρα περιοχή του Ρουφ ως τον επόμενο σταθμό πολιτιστικής ζωής της Αθήνας, μετά το Γκάζι, του Ψυρρή, και το Μεταξουργείο.

«Σε αντάλλαγμα» όμως αυτής της πρωτοπόρας και θετικής προσφοράς η δημιουργός και ψυχή, αυτού του θεατρικού πολυ-χώρου **Τατιάνα Λύγαρη** έρχεται αντιμέτωπη **κάθε χρόνο και μ' ένα καινούργιο πρόβλημα.**

Δεν αρκεί που μετακομίζει ένα ολόκληρο θέατρο με 8 βαγόνια κάθε άνοιξη και φθινόπωρο, δεν αρκεί που φωτίζει, καθαρίζει και «νοικοκυρεύει» τον σιδηροδρομικό σταθμό του Ρουφ για να υποδεχτεί τους θεατές-επιβάτες του Τρένου-Θεάτρου, δεν αρκούν οι δυσκολίες που δημιουργεί η ιδιαιτερότητα του χώρου, **έχει φέτος να αντιμετωπίσει μία όχι μόνο αήθη αλλά και εντελώς ανήθικη πρόκληση.**

Παρά την αντίθεση του ΟΣΕ, εν μια νυκτί, τοποθετήθηκε φωτιζόμενη γιγαντοοθόνη διαφημίσεων, λίγα εκατοστά από τις γραμμές του τρένου, στην είσοδο του σταθμού και κυριολεκτικά επάνω στην διακριτική και καλαίσθητη ταμπέλα του θεάτρου!

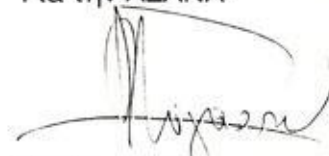
Η Τέχνη μοιάζει προς στιγμή φτωχή και ανήμπορη μπροστά στους τόννους χαρτομάζας που επικολλάται καθημερινά στους δρόμους της Αθήνας.

«Υπό σκιάν» η είσοδος του θεάτρου, και μέχρι να μιλήσει η δικαιοσύνη, θα είναι φάρος γι' αυτούς που ξέρουν να επιλέγουν το «είναι» από το «φαίνεσθαι».

Σας ευχαριστώ θερμά για τη δημοσίευση

Με εκτίμηση

Για την ΑΞΑΝΑ

Τατιάνα Λύγαρη